

25-N Contra les violències masclistes

written by Lluita Internacionalista | 26 de novembre de 2022

El 25 de novembre de 1960, les germanes Minerva, Pàtria i María Teresa Mirabal van ser brutalment assassinades a República Dominicana, per ser dones i per gosar enfrontar-se a la dictadura de Trujillo. En aquesta data les dones del mon commemorem la seva lluita i sortim a lluitar contra la violència patriarcal i capitalista que ens assetja i ens mata a tot el mon.

Des d'Iran se sent un potent crit: "Dona, Vida, Llibertat" contra el règim dictatorial i islamista que des de fa 40 anys oprimeix la classe treballadora i els pobles, i sobretot les dones i dissidències. La mort de la jove Amini va ser un punt d'inflexió que va posar en evidència fins on arriba la violència patriarcal del règim. Com a resposta, les dones van sortir als carrers per justícia i per la fi de la Policia, de la moral que imposa les seves regles de conducta i vestimenta obligatòries en l'espai públic, i amb la força de la mobilització van treure's el hijab i van engegar una revolta popular que s'ha convertit en el principal desafiament al règim dels aiatol·làs en els seus 43 anys d'història. Es tracta de dones a l'avantguarda de la lluita contra una dictadura, igual que fa 62 anys ho van ser les germanes Mirabal.

Aquest 25N cal enfortir la lluita a tot el mon pels nostres drets: pels que ens falta que siguin respectats, però també contra l'agressió dels governs i els sectors conservadors que busquen arrabassar-nos els drets adquirits des de fa dècades. Es el que està passant amb el dret a l'avortament als Estats Units, o la retirada del govern de Turquia del Conveni d'Istanbul, o els discursos i polítiques de VOX a l'Estat Espanyol.

Ens declarem en estat d'alerta també contra la creixent criminalització de les dirigents sindicals a l'avantguarda de les lluites contra l'exploració capitalista i l'opressió patriarcal, com el cas de la persecució que han patit les treballadores en vaga del Sindicat Únic de Treballadors de Notimex a Mèxic o la persecució i represàlies a integrants -majoria dones- de l'Associació d'Empleats de la Caixa d'Assegurança Social (AECSS) de Panamà, que pateixen acomiadaments per estar en vaga en defensa dels seus drets laborals, o causes penals arbitràries, com la nostra companya, Priscilla Vásquez, presidenta de l'associació.

També ho veiem a Catalunya, on treballadores de Parcs i Jardins son perseguides i represaliades pel mateix Institut Municipal de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de Barcelona, després d'haver aconseguit una sentència judicial que reconeix situacions d'assetjament per raó de sexe.

Aquest 25-N també ens mobilitzem contra la impunitat i l'encobriment dels governs, que han provocat l'acarnissament de la violència feminicida. Denunciem que han preferit destinar majors pressupostos a les forces armades i al pagament del deute extern, en comptes de la salut, educació i a programes públics que atenguin víctimes de la violència. A l'Estat Espanyol, per exemple, el pressupost de Defensa és el més alt dels últims 40 anys.

Les dones i dissidències també som les més afectades en moments de crisi econòmica i ara estem patint particularment la pèrdua de poder adquisitiu producte del context d'inflació. La situació és encara més greu per a persones migrades en situació administrativa irregular. Per això aixequem el crit de la campanya #RegularitzacióJA.

Tres anys després de la sentència indignant als violadors de "La Manada", i com a conseqüència directa de les massives mobilitzacions de rebuig, arriba al Congrés de Diputats el projecte de Llei conegut com a "Només si és sí" -amb el rebuig

del PP i VOX- posant al centre el consentiment sense el qual qualsevol acte és reconegut com a agressió sexual. Però no n'hi ha prou amb lleis i declaracions de voluntats. Menys encara si aquestes després es contraposen amb, per exemple, l'assignació al Tribunal Constitucional d'una jutgessa - Concepción Espejel- coneguda per considerar inconstitucional la llei de l'avortament. Tot això, amb un acord entre PP i PSOE, amb el suport majoritari d'Unidas-Podemos. Però el més greu de tot és la manca de recursos, de diners públics per a polítiques de prevenció i d'assistència. L'últim projecte de pressupostos de l'Estat va en un sentit oposat al què necessitem: mentre Ministeris com Defensa es porten un 8% el d'Igualtat tan sols l'1%. De fet, al mateix temps que es feia públic el cas de la menor de 16 anys violada a Igualada - Catalunya-, s'anunciava l'aprovació per part de l'Estat d'un augment de plantilla de 4.000 Mossos d'Esquadra. Les dones i diversitats sexo-genèriques ho tenim clar: la policia no ens cuida i la sortida no és repressiva.

Aquest 25-N, dia mundial de lluita contra la violència de gènere, des de Lluita Internacionalista i la Unitat Internacional de Treballadores i Treballadors – Quarta Internacional (UIT-CI) cridem a organitzar accions contra tots els governs que legitimen la violència patriarcal del sistema capitalista-imperialista que ens colpeja sobretot a les dones i dissidències. Sortim a guanyar cadascun dels nostres drets mentre continuem lluitant per una societat socialista, sense opressió i sense explotació.

Davant d'aquesta situació, com a moviment feminista hem de ser contundents a l'hora de denunciar aquests governs que s'autoproclamen feministes però que a l'hora dels fets continuen governant per la gran patronal i finançant a l'Església Catòlica. El creixement de discursos, actes i delictes d'odi es fomenten directament des d'organitzacions d'ultradreta com VOX, però també s'alimenten de la manca de polítiques reals d'aquests governs que s'autoanomenen

progressistes però no fan veritablement front a les violències.